

En kanaaneisk kvinnas tro. - Andra sönd i fastan årg 1

Bidrag från Staffan Fredin

{biblink} Matt 15:21-28.

Gud vill att alla människor ska räddas och komma till kunskap om sanningen (1 Tim 2:4), och eftersom Jesus är sanningen (Joh 14:6) innebär det att Gud vill att alla människor ska komma till Jesus, lära känna honom och växa i tro på honom. Därför drar Fadern människor till Sonen genom att i deras hjärtan lägga in trons gåva (Joh 6:37, Joh 6:44, Ef 2:8).

I denna berättelse möter vi en hednisk kvinna som av Fadern fått gåvan att tro på Sonen Jesus utan att ta "omvägen" om judendomen. Förmodligen har det skett genom vad hon hört om Jesus ryktesvägen. Hon tilltalar honom med "Herre (Kyrios) och "Davids son".

Faderns gåva av tro i hennes hjärta tog sig uttryck i ett sökande och en längtan efter ett möte med Jesus, Guds konkreta närvaro i vår värld. När hon nu får detta möte bär hon fram det som för henne är det mest angelägna av allt till honom i bönen "för mig över mig"; "ta mig till ditt hjärta, Jesus!" Hur annorlunda var inte den hjärtebönen till Jesus jämfört med det bönerabbel hon kanske brukade bära fram till de hedniska avgudarna hon vanligtvis dyrkade.

Fadern drar oss till Sonen Jesus genom trons gåva i våra hjärtan. Hans konkreta närvaro i vår värld idag är genom kyrkans gudstjänst och nådemedel (den helige Andes verkstad och verktyg). Bär vi fram till Jesus det mest angelägna för oss eller döljer vi vår verkliga längtan och identitet bakom böneramsor, liturgier och fromma fraser? Läs och begrunda Matt 6:6-8.

Håller kvinnans tro på Jesus även om hon inte får som hon vill ha det meddetsamma efter bönen? Hon märker att hon har Jesu uppmärksamhet och ber därför om hjälp med det problem som tynger och engagerar henne och som hon precis har lagt fram för honom. Men vem är hon att komma till Jesus och tro att han ska bry sig om henne? Hon tillhör ju inte Guds egendomsfolk, är en kvinna och hedning.

Utifrån svaret hon ger om hundarna och smulorna förstår vi att hon vilar i Faderns gåva av tro till henne. Om det finns en riktig Gud, till skillnad från alla avgudar, måste han vara stor nog att kunna allt och hans makt och godhet måste vara stor nog att översvämma sitt egendomsfolk så att det rinner över även till andra. Den allsmäktige guden kan inte vara så begränsad.

Jesu omdöme om den tro Fadern ger oss är att den är stark och det kvinnan gör är att hon förblir vilande i den tron. Hon överger den inte för att kasta sig ut på tvivlens hav därför att hon inte fick svar meddetsamma. Den blinde Bartimaios (Luk18:35-43) och den romerske officeren (Luk 7:1-10) är andra exempel. {biblink}

Att lägga märke till:

1. Den starka tro på Jesus som Fadern har gett oss av nåd.
2. När vi kommer i bön till Jesus sker ett verkligt möte med honom.
3. Att i bön bära fram det vårt hjärta är fyllt av och som verkligen engagerar oss.
4. Att hålla fast vid vem Gud visat oss att han är och lita på det istället för att låta oss fyllas av tvivel på hans makt och trofasthet utifrån omgivningen och negativa vittnesbörd.